

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/120/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123202081
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3123202081.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Jána Burika, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. XXX/XX, XXX XX D. a otca E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom XXX XX G. C. H., t.č. bytom I. J. XX/XXX, XXX XX G. C. H., v konaní o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/67/2023-30 zo dňa 24. októbra 2023

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/67/2023-30 zo dňa 24. októbra 2023 potvrdzuje s tým, že začiatok záhlavovej časti rozsudku okresného súdu znie: „Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou A. K. L.“.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu zamietol (výrok I.). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Okresný súd poukázal na návrh matky maloletého dieťaťa, ktorá sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu na sumu 250,- Eur mesačne. Matka v návrhu neuviedla bližšie pomery, nepopísala ani potreby a výdavky maloletého dieťaťa, pričom na pojednávanie sa dvakrát nedostavila, svoju neprítomnosť neospravedlnila, nežiadala odročiť pojednávanie, preto okresný súd konal v jej neprítomnosti.

3. Okresný súd v odseku 2. odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na vyjadrenie otca maloletého dieťaťa, ktorý návrh matky žiadal zamietnuť ako nedôvodný. Uviedol, že došlo k zmene pracovných pomerov, ak dňa 27.07.2023 s ním zamestnávateľ – česká agentúra, prostredníctvom ktorej pracoval pre Kaufland, ukončila dohodu údajne pre nadbytočnosť. Otec tam zarábal 444,- Eur netto. Od 01.08.2023 je otec evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný, poberá dávky v nezamestnanosti vo výške 280,- Eur. Bytové pomery sa nezmenili, býva u kamarátky, platí jej nájom 180,- Eur. V júli 2022 bolo rozhodnuté o jeho osobnom bankrote, teraz platí 14,- Eur mesačne na poplatky správcu konkurznej podstaty. Otec maloletého dieťaťa uviedol, že nemá ani životné minimum, nemá z čoho platiť viac na výživné.

4. Kolíznym opatrovníkom uviedol, že vzhľadom na to, že výživné bolo zvyšované v roku 2022, nedošlo k zmene pomerov, odporučil návrh matky zamietnuť.

5. Okresný súd poukázal na rozsah vykonaného dokazovania. Okresný súd zistil, že maloleté dieťa pochádza z mimomanželského vzťahu jeho rodičov. Rozsudkom č.k. 31P/249/2012-35 zo dňa 11.06.2013 bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti matky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.07.2013. Vyživovacia povinnosť otca k maloletému dieťaťu bola naposledy upravená rozsudkom okresného súdu č.k. 31P/62/2021- 87 zo dňa 12.05.2023, ktorým okresný súd schválil dohodu rodičov, ktorou sa otcovi dieťaťa zvýšila vyživovacia povinnosť k maloletému A. z doterajších 50,- Eur mesačne na sumu 70,- Eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.05.2022. V tom čase matka bývala len s maloletým A. v rodinnom dome, ktorého je spoluvlastníčkou v 1/3-ine. Matka bola nezamestnaná už dva roky, poberala dávky v hmotnej núdzi v sume 195,- Eur mesačne. Finančne jej pomáhala matka. Otec býval v 2-izbovom byte s jeho kamarátkou, na nájom prispeval 170,- Eur. Jeho priemerný čistý mesačný príjem predstavoval 435,- Eur.

6. Okresný súd v odseku 6. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že aktuálne sa mu nepodarilo bližšie zistiť matkine pomery. Z lustrácie v Registrii obyvateľov vyplynulo, že matka je slobodná, má jednu vyživovaciu povinnosť k maloletému A., matka naposledy pracovala na dohodu o pracovnej činnosti od 02.12.2020 do 31.03.2021, nepoberá dávky v nezamestnanosti. Z odpovede Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor služieb nezamestnanosti vyplynulo, že matka je od 23.01.2023 vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, predchádzajúca evidencia trvala od 08.06.2022 do 11.07.2022, bola vyradená z dôvodu nedostavenia sa na úrad v určenom termíne za účelom preukázania aktívneho hľadania zamestnania.

7. Okresný súd zistil, že otec dieťaťa je slobodný. Býva u kamarátky, platí nájom 180,- Eur mesačne a od 01.08.2023 je vedený ako uchádzač o zamestnanie, pretože dňa 27.07.2023 s ním zamestnávateľ ukončil pracovný pomer z dôvodu nadbytočnosti. Otec poberá dávky v nezamestnanosti vo výške 280,- Eur mesačne. Podľa potvrdenia zamestnávateľa mal otec uzatvorený HPP na dobu určitú od 09.05.2018 do 30.04.2025. Otec bol od 20.02.2023 práceneschopný. Za mesiac január a február 2023 predstavovala otcova čistá mzda sumu 892,60 Eur a sumu 452,12 Eur. Za rok 2022 predstavovala priemerná mesačná čistá mzda otca sumu 450,54 Eur. Otec spláca sumou 14,- Eur mesačne poplatky správcovi konkurznej podstaty, keďže v júli 2022 bolo rozhodnuté o osobnom bankrote otca. Otec inú vyživovaciu povinnosť nemá.

8. Okresný súd poukázal na § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 prvá veta, ods. 2, 3 Zákona o rodine, § 25, § 26, § 32 CMP a dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti zo strany otca na maloleté dieťa je potrebné zamietnuť.

9. V odseku 14. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že predmetom konania bol návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti zo strany otca na maloletého A.. Hoci len nedávno došlo k schváleniu rodičovskej dohody a k zvýšeniu vyživovacej povinnosti otca k maloletému A. zo sumy 50,- Eur mesačne na sumu 70,- Eur mesačne, a to v máji 2022 matka novým návrhom žiadala opätovne zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca k maloletému A., a to na sumu 250,- Eur mesačne. Okresný súd uviedol, že matka v predchádzajúcom súdnom konaní z kalendárneho roka 2022 žiadala zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému A., výsledkom ktorého bolo schválenie rodičovskej dohody o sume zvýšeného výživného na 70,- Eur mesačne. Spočiatku sa domáhala matka maloletého sumy 350,- Eur mesačne, neskôr na pojednávaní žiadala sumu 200,- Eur mesačne. V prípade zmeny rozhodnutia o výživnom podľa okresného súdu bolo nevyhnutné aplikovať ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine a porovnať pomery, z ktorých vychádzalo predchádzajúce súdne rozhodnutie o výživnom s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania okresného súdu o návrhu na zmenu výživného. Okresný súd vždy musí zisťovať aktuálne pomery na strane oboch rodičov, aktuálne odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a tieto posúdiť s porovnaním v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, či došlo k zmene pomerov a na tom základe, či je dôvodné zvýšiť vyživovaciu povinnosť rodiča k maloletému dieťaťu. Matka maloletého dieťaťa, ktorá podala návrh a sa osobne stará o maloletého A., bola povinná úplne a pravdivo opísať okolnosti potrebné na rozhodnutie, teda nielen jej pomery, ale k ním pripojiť listinné dôkazy, resp. aspoň označiť dôkazy na preukázanie jej tvrdenia a rovnako opísať a preukázať aj odôvodnené potreby maloletého A.. Matka vôbec neopísala svoje pomery a ani odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a tieto ani dodatočne v písomnej forme žiadnym spôsobom nešpecifikovala, nepripojila listinné dôkazy, neoznačila dôkazy na preukázanie jej tvrdení, pojednávania sa dvakrát nezúčastnila a svoju neprítomnosť neospravedlnila. Okresný súd bez akejkoľvek súčinnosti matky nedokázal zistiť aktuálne pomery na jej strane a ani odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, t.j. nemal žiaden podklad, aby

mohol posúdiť, či došlo k zmene pomerov a či je návrh matky na zvýšenie výživovacej povinnosti otca k maloletému A. dôvodný a do akej miery. Matka sa s návrhom obrátila na súd, a preto si musela byť vedomá aj povinnosti poskytnúť súdu dostatočnú súčinnosť, aby bolo možné o jej návrhu rozhodnúť. Matka svoju povinnosť nespĺnila, svoje pomery nepreukázala, odôvodnené potreby maloletého dieťaťa nepreukázala, na pojednávanie sa dvakrát nedostavila bez ospravedlnenia. Dôvodom zmeny výšky výživného je vždy skutočnosť, že došlo k zmene pomerov, ktorú zmenu bez riadnej súčinnosti matky sa nepodarilo preukázať, preto nebolo možné inak, len návrh matky maloletého dieťaťa zamietnuť.

10. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 52 CMP v spojení s ust. § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak neboli zistené okolnosti pre iné rozhodnutie o trovách prvoinštančného konania.

11. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. Uviedla, že zvýšené náklady preukázala 12.05.2022, kedy bola medzi rodičmi uzavretá dohoda a s výživným 70,- Eur súhlasila, pretože otec maloletého dieťaťa si dal návrh na bankrot s tým, že keď ho bude mať, tak dá matke maloletého dieťaťa vedieť a následne ona podá návrh na zvýšenie výživného. V tom čase kolízny opatrovník maloletého navrhol sumu 120,- až 130,- Eur mesačne, a to dňa 12.05.2022. Otec maloletého dieťaťa nedal matke vedieť ohľadom výsledku bankrotu, vysúdil 500,- Eur, za čo si kúpil auto, ktoré nie je napísané na otca maloletého. V meste, v ktorom otec býva – v G. C. H., sa matke vysmieva, že od neho neuvidí ani korunu, navyše, z práce odišiel dobrovoľne po práceneschopnosti. Matka maloletého dieťaťa žiadala, aby otec predložil svoj príjem. Poukázala na to, že otec maloletého dieťaťa zarábal 444,- Eur ešte v čase, keď nemal vyhlásený bankrot. V januári 2023 zarobil 892,60 Eur. Aby nemusel platiť výživné na maloletého, dal sa na PN. To, že t.č. je otec maloletého syna nezamestnaný, je jeho vôľa. Kolízny opatrovník zabudol na to, že už v roku 2022 maloletý A. chodil na druhý stupeň ZŠ a sám kolízny opatrovník navrhol výživné 120,- až 130,- Eur mesačne. Naposledy matka maloletého dieťaťa pracovala v júli 2023 pre agentúru NOSLUŠ, momentálne je dlhodobo PN, poberá 11,- Eur denne. Prepustili ju kvôli chorobe v skúšobnej dobe, no i tak išlo o nevhodnú prácu, lebo robila aj poobede a s maloletým A. sa nemal kto učiť, lebo má ADHD, berie lieky, navštevuje psychiatra, Centrum CPPP s terapiou, CDR. Z evidencie uchádzačov o zamestnanie sa matka maloletého dieťaťa dala vyradiť, pretože pracovníčka, ku ktorej chodila, jej povedala, že ak nepoberá dávku v nezamestnanosti, je zbytočné, aby na úrad chodila, pretože oni jej prácu hľadať nebudú. Matka zdôraznila, že otec maloletého dieťaťa nepracuje dobrovoľne, nemal bankrot, nereagoval na sms, pričom zvyšovať výživné na 130,- Eur mesačne sa malo už v máji 2022, od ktorého dátumu išli znovu ceny energie, potravín a oblečenia hore.

12. Odvolanie matky bolo doručené otcovi maloletého dieťaťa a kolíznemu opatrovníkovi s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní, ktorú možnosť do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil ani otec maloletého dieťaťa a ani kolízny opatrovník.

13. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) na základe podaného odvolania osobou oprávnenou a v zákonnej odvolacej lehote posúdi napadnutý rozsudok okresného súdu za aplikácie ust. § 65, § 66 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP za vykonania „opravy“ záhlavovej časti rozsudku okresného súdu primeranou aplikáciou ust. § 224 CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP, § 2 ods. 1 CMP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

14. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané matkou maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/120/2023-41 zo dňa 16.01.2024, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 19.01.2024 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

15. Primárne krajský súd uvádza, že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom okresného súdu a za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP v podrobnostiach na jeho závery odkazuje. Práve z dôvodu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nebolo potrebné ani žiadať, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval

tie skutkové, právne závery, ktoré vyjadril v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd, ale bolo postačujúce na ne odkázať, pokiaľ z hľadiska predmetu konania, konanie pred okresným súdom a pred odvolacím súdom tvoria jeden celok. Krajský súd za aplikácie ust. § 387 ods. 3 druhá veta CSP sa však v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal s podstatnými tvrdeniami, ktoré uviedla matka maloletého dieťaťa v podanom odvolaní.

16. Predmetom konania pred okresným súdom v zmysle návrhu matky maloletého dieťaťa bolo zvýšenie výživného zo sumy 70,- Eur mesačne na sumu 250,- Eur mesačne. Okresný súd pri podanom návrhu správne postupoval, pokiaľ aplikoval ust. § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, podľa ktorej dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Naposledy bolo výživné na maloleté dieťa zvýšené zo sumy 50,- Eur mesačne na 70,- Eur mesačne rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/62/2021-87 zo dňa 12. mája 2022, ktorým rozsudkom bola schválená dohoda rodičov a ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.05.2022. Okresný súd vecne správne postupoval, ak za aplikácie ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine bolo nevyhnutné porovnať pomery, z ktorých vychádzalo predchádzajúce súdne rozhodnutie o výživnom podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 31P/62/2021-87 zo dňa 12. mája 2022 s pomermi v čase rozhodovania okresného súdu o podanom návrhu matkou maloletého dieťaťa o zvýšenie výživného. Svoje šetrenie okresný súd zameril na zisťovanie pomerov tak u oboch rodičov maloletého dieťaťa ako aj na zisťovanie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, t.j. či došlo k takej kvalifikovanej zmene pomerov, ktorá dáva základ pre zmenu pôvodného súdneho rozhodnutia, t.j. základ na zvýšenie vyživovacej povinnosti otcovi maloletého dieťaťa.

17. Na základe podaného návrhu matkou maloletého dieťaťa táto bola okresným súdom poučená o dokazovaní za aplikácie ust. § 32 CMP, podľa ktorého ako účastníčka konania je povinná úplne a pravdivo opísať skutkové okolnosti potrebné na rozhodnutie a označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení v spojení aj s ust. § 35, § 36 CMP. Matka maloletého dieťaťa bola okresným súdom v predvolaní na termín pojednávania na 26.09.2023 o 11.30 hod. za č.l. 24 spisu upozornená na preukázanie majetkových pomerov, výdavkov na bývanie ako aj osobných výdavkov, pokiaľ žije v spoločnej domácnosti s inou osobou predložiť potvrdenie o jej príjme za posledných 12 mesiacov. Ak má iné vyživovacie povinnosti, predložiť rozsudok o určení vyživovacej povinnosti, preukázať zvýšené výdavky na maloletého A., predložiť potvrdenie o príjme za obdobie od 04/2022 doposiaľ s rozpísaním všetkých zložiek príjmu a ak je nezamestnaná, predložiť potvrdenie o skončení posledného pracovného pomeru s doložením dokladov o výške dávok v nezamestnanosti, prípadne iných dávok (sociálnych, nemocenských, rodinné prídavky). Matka maloletého dieťaťa bola vyzvaná, aby požadované dôkazy predložila okresnému súdu pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty.

18. Z postupu konania pred okresným súdom vyplynulo, že matka maloletého dieťaťa bola poučená o svojich právach v zmysle rozsahu poučenia podľa č.l. 6 spisu v spojení s doručenkou nachádzajúcou sa za č.l. 5 spisu, keď matke maloletého dieťaťa okrem predvolania na termín pojednávania bolo doručené poučenie o procesných právach a povinnostiach spolu s upozornením, ktoré sa nachádza za č.l. 24 spisu v znení, ako uviedol krajský súd v odôvodnení vyššie. Hoci v konaní o zvýšenie výživného na maloleté dieťa je súd povinný zistiť skutočný stav veci a vykonať aj iné dôkazy ako navrhli účastníci, povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť je aj na strane navrhovateľky, o ktorej okresným súdom bola poučená, ak žiadala zvýšiť výživné na maloleté dieťa. Ak aj okresný súd vykonal dokazovanie o majetkových pomeroch navrhovateľky ako matky a aj u otca maloletého dieťaťa prostredníctvom Sociálnej poisťovne, ÚPSVaR Trenčín, nie je možné na zodpovedanie zmeny pomerov podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, § 121 CMP k uvedenému dospieť bez súčinnosti matky maloletého dieťaťa ako navrhovateľky.

19. Matka maloletého dieťaťa od posledného súdneho rozhodnutia, t.j. od mesiaca máj 2022 v súvislosti s podaným návrhom i napriek tomu, že bola okresným súdom vyzvaná a poučená, nedoložila tvrdenia a k tomu zodpovedajúce dôkazy o odôvodnených potrebách maloletého dieťaťa a ako sa tieto zmenili od posledného súdneho rozhodnutia, od ktorého do dátumu napadnutého rozsudku okresného súdu dňa 24. októbra 2022 uplynul rok aj päť mesiacov. Bez splnenia súčinnosti matkou maloletého dieťaťa, t.j. preukázania jej pomerov, odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa nemohol okresný súd zistiť aktuálne pomery na jej strane, odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, a preto aj danou mierou nečinnosti matka maloletého dieťaťa spôsobila to, že okresný súd nemal inú možnosť, než jej návrh na zvýšenie výživného zamietnuť. Bez zmeny pomerov na strane oboch rodičov a preukázania odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa v porovnaní s predchádzajúcim súdnym rozhodnutím potom nie je možné

zodpovedať, či a do akej miery je potrebné upraviť výšku vyživovacej povinnosti rodiča, v danom prípade otca maloletého dieťaťa. Svoj pasívny prístup k podanému návrhu matka prejavila aj tým, že sa dvakrát bez ospravedlnenia nedostavila na vytyčené pojednávanie. Ak matka maloletého dieťaťa v odvolaní namietala, že otec maloletého je dobrovoľne nezamestnaný, že už v mesiaci máj 2022 v zmysle vyjadrenia kolízneho opatrovníka odôvodnené výživné na maloletého syna malo byť v sume 120,- - 130,- Eur ako aj, že je dlhodobo práceneschopná, poberá 11,- Eur denne, tak ani v štádiu odvolacieho konania matka maloletého dieťaťa neuviedla tvrdenia, neoznačila dôkazy k odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, u ktorých od posledného súdneho rozhodnutia, t.j. od mesiaca máj 2022 nastala taká podstatná zmena odôvodnených potrieb maloletého, zmena pomerov rodičov maloletého, že je nevyhnutné zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca maloletého dieťaťa v zmysle jej podaného návrhu.

20. V odvolacom konaní neboli zistené dôvody na zmenu napadnutého rozsudku ani na jeho zrušenie a vrátenie veci na nové konanie, preto v odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP, pričom v podrobnostiach zistení tak skutkových ako aj právnych, krajský súd odkazuje na napadnutý rozsudok okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak v danej veci neboli zistené dôvody iného postupu pre rozhodovanie o trovách odvolacieho konania v zmysle § 54, § 55 CMP.

22. Krajský súd dodáva, že za primeranej aplikácie ust. § 224 CSP, § 378 ods. 1 CSP, § 2 ods. 1 CMP pri potvrdení rozsudku okresného súdu uviedol správne znenie záhlavovej časti rozsudku, ak za aplikácie ust. § 220 ods. 1 CSP za označením Okresného súdu Trenčín bolo uvedené „v konaní pred sudkyňou JUDr. Barborou Čavojskou“, ak len chybou v písaní nebola za označením súdu uvedená sudkyňa, ktorá vec prejedнала a rozhodla.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.